

ननु जाग्रदाद्यवस्थाभेदेन भोक्तृभोग्यात्मकं विश्वं स्फुटं प्रतीयमानं कथं कल्पितं स्यादित्याशंक्य स्वप्नगत जाग्रदादिदृष्टान्तेन संभावयन्नाह यथेति द्वाभ्यां
यथा स्वप्ने सुप्तो विश्वं गिरिवनादिरूपं देशान्तरस्थमात्मन्येव पश्यति स्वप्नमध्ये सुषुप्तिस्वप्नं च पश्यतीत्यर्थः तथा स्वप्न एवोत्थितः सन् आत्मानमेकदेशस्थं
शयनदेशे स्थितं मन्यते जाग्रदवस्थामनुभवति ॥ ५३ ॥ एवं प्रसिद्धान्यपि जागरादीनि जीवस्थानानि जीवोपाधेर्बुद्धेरवस्थाभूतानि आत्मनो मायामात्रा
णि इत्येवं विज्ञायतेषां द्रष्टारमत एव परंतदवस्थारहितमात्मानं स्मरेत् ॥ ५४ ॥ ननु तेषां द्रष्टारमिति कथमुच्यते स्वापेदृश्याभावेन द्रष्टृत्वाभावात्तत्राह येने
ति प्रसुप्तः पुरुषो जीवो येन रूपेण तदा स्वापकाले आत्मनः स्वापं निर्गुणमतीन्द्रियं सुखं च वेद तमात्मानं ब्रह्म मामवेहि तदा स्वापसुखयोरसंवेदने सुखमहम
स्वाप्समिति स्मृतेरसंभवात् ॥ ५५ ॥ ननु स्वापसाक्षिणादृष्टं कथं जाग्रदवस्थः स्मरेत् न ह्यन्येन दृष्टमन्यः स्मरति तत्राह उभयं प्रस्वापं प्रतिबोधं च स्मरतः अ

यथा सुप्तः पुरुषो विश्वं पश्यति चात्मनि ॥ आत्मानमेकदेशस्थं मन्यते स्वप्नोत्थितः ॥ ५३ ॥ एवं जागरणादी
नि जीवस्थानानि चात्मनः ॥ मायामात्राणि विज्ञायत द्रष्टारं परं स्मरेत् ॥ ५४ ॥ येन प्रसुप्तः पुरुषः स्वापं वेदात्म
नस्तदा ॥ सुखं च निर्गुणं ब्रह्मतमात्मानमवेहि माम् ॥ ५५ ॥ उभयं स्मरतः पुंसः प्रस्वापप्रतिबोधयोः ॥ अन्वेति
व्यतिरिच्येत तद्ज्ञानं ब्रह्मतत्परम् ॥ ५६ ॥ यदेतद्विस्मृतं पुंसो मद्भावं भिन्नमात्मनः ॥ ततः संसार एतस्य देहादेहो
मृते मृतिः ॥ ५७ ॥ लब्ध्वेहमानुषीं यो निज्ञानविज्ञानसंभवाम् ॥ आत्मानं यो न बुद्ध्येत न क्वचिच्छ्रममाप्नुयात्
॥ ५८ ॥ स्मृत्वेहायां परिक्लेशं ततः फलविपर्ययम् ॥ अभयं चाप्यनीहायां संकल्पाद्विरमेत्कविः ॥ ५९ ॥

नुसंदधतः तयोः प्रस्वापप्रतिबोधयोः प्रकाशकत्वेन यदन्वेति ताभ्यां व्यतिरिच्येत यत् एकैकापायेऽप्यनपायात् तत्ज्ञानं परं ब्रह्मतदेव न तु भिन्नमित्य
र्थः अतो बाल्येदृष्टस्य यौवने स्मृतिवदवस्थांतरत्वेऽपि स्वापानंदयोः स्मरणं घटत इति भावः तदेवं भूतं ब्रह्मात्मानमवेहीत्यनुषंगः ॥ ५६ ॥ विपक्षे दो
षमाह यत् यदि एतन्मयि भावं मत्स्वरूपं ब्रह्म विस्मृतं तदात्मनः सकाशाद्भिन्नं भवति तत एतस्य पुंसः संसारो भवति संसारस्वरूपमाह देहादेहो जन्मा
नंतरं पुनर्जन्म मृतेरनंतरं मृतिश्चेति ॥ ५७ ॥ योन्यंतरेऽपि भोगादिसंपादनं शक्यं ज्ञानार्थं त्वत्रैव यतितव्यमित्याह लब्ध्वेति ज्ञानं शास्त्रोक्तं विज्ञानम
परोक्षं तयोः संभवो यस्यांताम् ॥ ५८ ॥ वैराग्यार्थमाह ईहायां प्रवृत्तिमार्गे तत ईहातः अनीहायां निवृत्तिमार्गे तु अभयं मोक्षो भवतीति च स्मृत्वा फल
संकल्पाद्विरमेत् पाठांतरे नोभयं परिक्लेशः फलविपर्ययश्च नास्तीत्येवं स्मृत्वा ॥ ५९ ॥